

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 272/05
21.03.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Janka Lazarevića, predsednika veća, Dragomira Milojevića, Milene Inić-Drecun, Gorana Čavline i Bate Cvetkovića, članova veća i savetnika Gordane Burlić, zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog **AA**, zbog krivičnog dela silovanje iz člana 103. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srbije, dva krivična dela neovlašćeno nabavljanje, držanje i nošenje eksplozivnih materija iz člana 33. stav 3. u vezi stava 2. i 1. Zakona o oružju i municiji i krivičnog dela terorizma iz člana 125. Osnovnog krivičnog zakona, odlučujući o žalbama Okružnog javnog tužioca u Vranju i branioca optuženog, izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Vranju K.18/04 od 05.11.2004. godine, u sednici veća održanoj 21.03.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

Delimičnim **UVAŽENJEM** žalbe Okružnog javnog tužioca u Vranju, **PREINAČUJE SE** presuda Okružnog suda u Vranju K.18/04 od 05.11.2004. godine, samo u pogledu odluke o kazni, tako što Vrhovni sud, optuženog AA, za krivično delo neovlašćeno nabavljanje, držanje i nošenje eksplozivnih materija iz člana 33. stav 3. u vezi stava 2. i 1. Zakona o oružju i municiji, za koje je navedenom presudom oglašen krivim, **OSUĐUJE** na kaznu zatvora u trajanju od 5 (pet) godina, u koju mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 06.09.2003. godine, pa nadalje, dok se u ostalom delu žalba Okružnog javnog tužioca, kao i žalba branioca optuženog **ODBIJAJU** kao neosnovane, a prvostepena presuda u nepreinačenom delu **POTVRĐUJE**.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Vranju K.18/04 od 05.11.2004. godine, optuženi AA je oglašen krivim, za krivično delo neovlašćeno nabavljanje, držanje i nošenje eksplozivnih materija iz člana 33. stav 3. u vezi stava 2. i 1. ZOOM i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od tri godine, u koju mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 06.09.2003. godine. Optuženi je dužan da plati na ime paušala iznos od 3.000,00 dinara, a na ime ostalih troškova krivičnog postupka iznos od 14.856,00 dinara. Prema optuženom je izrečena mera bezbednosti, oduzimanja jedne ručne odbrambene bombe, kineske proizvodnje, serijskog broja 83. Na osnovu člana 358. stav 5. u vezi člana 142. stav 2. tačka 1. Zakonika o krivičnom postupku, prema optuženom je produžen pritvor.

Optuženi je istom presudom stavom drugim, oslobođen od optužbe na osnovu člana 355. stav 1. tačka 3. ZKP, da je izvršio krivično delo terorizam iz člana 125. OKZ i krivično delo neovlašćenog nabavljanja, držanja i nošenja eksplozivnih materija iz člana 33. stav 3. u vezi stava 2. i 1. ZOOM. Stavom trećim, prema optuženom je odbijena optužba na osnovu člana 354. stav 1. tačka 1. ZKP, da je izvršio krivično delo silovanje iz člana 103. stav 1. KZ RS.

Protiv navedene presude žalbu je blagovremeno izjavio Okružni javni tužilac u Vranju, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni, s predlogom da se pobijana presuda u delu izreke pod stavom jedan i dva, ukine i predmet u tom delu vrati istom sudu na ponovno suđenje.

Žalbu je blagovremeno izjavio i branilac optuženog, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, s predlogom da se pobijana presuda u osuđujućem delu preinači i optuženi oslobodi od optužbe.

Republički javni tužilac u podnesku Ktž.396/05 od 11.03.2005. godine, predložio je da se pobijana presuda u oslobađajućem delu ukine i u tom delu predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje, a u osuđujućem delu da se preinači, tako što će optuženom izreći kaznu zatvora u dužem trajanju, a da se žalba branioca optuženog odbije kao neosnovana.

Vrhovni sud je, razmotrio spise predmeta, ispitao pobijanu presudu, cenio navode u žalbama, kao i predlog Republičkog javnog tužioca, pa nalazi:

Žalba Okružnog javnog tužioca u Vranju je delimično osnovana, a žalba branioca optuženog je neosnovana.

Pobijana presuda u osuđujućem delu ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, niti povrede krivičnog zakona, na koje Vrhovni sud, kao drugostepeni sud, u smislu člana 380. stav 1. tačka 1. i 2. ZKP, pazi po službenoj dužnosti, pa ni one na koje se u žalbama Okružnog javnog tužioca i branioca optuženog ukazuje.

Prvostepeni sud je ceo postupak sproveo zakonito, a izreka presude je jasna i razumljiva i ne protivreči sama sebi i obrazloženju koje sadrži jasne i uverljive razloge o svim odlučnim činjenicama i koji ne protivreče jedan drugom, a ni sadržini zapisnika o izvedenim dokazima, pa su neosnovani žalbeni navodi da je presuda zahvaćena bitnim povredama odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP, a nema ni drugih bitnih povreda odredaba krivičnog postupka.

U žalbi branioca optuženog se u suštini napada utvrđeno činjenično stanje i ističe da nema dovoljno dokaza da je optuženi izvršio navedeno krivično delo, odnosno da je kritične noći nosio sa sobom bombu koju je sakrio na krovu kuće svedoka BB, bežeći ispred organizovane potere radnika Sekretarijata unutrašnjih poslova VV.

Suprotno navodima žalbe branioca optuženog, prvostepeni sud je dao ocenu svakog pojedinačnog dokaza, zatim u njihovoj međusobnoj povezanosti, pa je uz ocenu odbrane optuženog, dao jasne i pravilne razloge, zbog čega nije prihvatio kao verodostojnu odbranu optuženog da pronađena bomba nije njegova, da je to ostavio neko drugi, dok su njega vodili u prostorije SUP-a.

Po oceni Vrhovnog suda, pravilno je prvostepeni sud ocenio izvedene dokaze i utvrdio da je optuženi u vreme, na način i pod okolnostima, kako je to opisano u izreci prvostepene presude, neovlašćeno nosio jednu ručnu odbrambenu bombu, kineske proizvodnje, serijskog br. 83, koju je neposredno pre lišenja slobode sakrio ispod crepa na krovu kuće svedoka BB u ____ GG. Činjenično stanje je utvrđeno na osnovu izvedenih dokaza i to pre svega, na osnovu iskaza svedoka BB i potvrde o privremeno oduzetim predmetima OUP-a GG, od ovog svedoka Ku.162/03 od 06.09.2003. godine, pa se žalbenim navodima branioca optuženog ne dovodi u sumnju.

Pravno kvalifikujući utvrđeno činjenično stanje, pravilno je prvostepeni sud postupio kada je našao da se u radnjama optuženog AA stiču zakonska obeležja krivičnog dela neovlašćeno nabavljanje, držanje i nošenje eksplozivnih materija iz člana 33. stav 3. u vezi stava 2. i 1. ZOOM.

Pobijajući prvostepenu presudu u delu odluke o kazni, Okružni javni tužilac u VV je istakao da prvostepeni sud prilikom odlučivanja o kazni nije u dovoljnoj meri cenio stepen društvene opasnosti krivičnog dela i samog učinioca i da je olakšavajućim okolnostima dat prevelik značaj, tako da se izrečenom kaznom ne može ostvariti svrha kažnjavanja.

Naime, pri odmeravanju vrste i visine krivičnih sankcija, prvostepeni sud je kao olakšavajuće okolnosti našao da se radi o mlađem čoveku, skromnog imovinskog stanja, nezaposlenom, neoženjenom, da vojsku nije služio, a od otežavajućih okolnosti da je već osuđivan presudom tog suda K.33/02, zbog krivičnog dela silovanje iz člana 103. stav 2. u vezi stava 1. KZ RS i krivičnog dela otmica iz člana 64. stav 1. KZ RS.

Po oceni Vrhovnog suda, osnovani su žalbeni navodi Okružnog javnog tužioca, s obzirom na to da se u konkretnom

slučaju utvrđenim olakšavajućim okolnostima ne može dati značaj osobito olakšavajućih okolnosti, a posebno nije uzet u obzir način izvršenja krivičnog dela, što ovo krivično delo samo po sebi, kao i optuženog kao učinioca, čini društveno opasnijim, nego što je to našao prvostepeni sud.

Stoga, Vrhovni sud nalazi da je izrečena kazna blaža, nego što je to nužno sa stanovišta svrhe kažnjavanja i da je prvostepeni sud dao prevelik značaj utvrđenim olakšavajućim okolnostima, primenivši odredbe o ublažavanju kazne, ali koje po svojoj prirodi i značaju, posmatrane u sklopu društvene opasnosti izvršenog krivičnog dela i optuženog kao učinioca, nisu takve, da se opravdano može očekivati da će se kaznom zatvora u trajanju od tri godine, prema optuženom dovoljno uticati da ne vrši krivična dela. Zato je Vrhovni sud, preinačio prvostepenu presudu u pogledu odluke o kazni i optuženom izrekao kaznu zatvora u trajanju od pet godina, nalazeći da će se ovom kaznom ostvariti svrha kažnjavanja iz člana 33. OKZ, a u okviru opšte svrhe krivičnih sankcija iz člana 5. stav 2. OKZ.

Neosnovano se u žalbi Okružnog javnog tužioca, pobija utvrđeno činjenično stanje u odnosu na oslobađajući deo prvostepene presude. Na osnovu izvedenih dokaza i odbrane optuženog koje je prvostepeni sud pravilno i svestrano ocenio, pouzdano su utvrđene sve one činjenice koje su bitne za donošenje odluke u ovoj krivično pravnoj stvari i u presudi navedeni razlozi koje prihvata i ovaj sud.

Prvostepeni sud je pravilno utvrdio da nema dokaza da je optuženi AA izvršio krivična dela koja mu se stavljaju na teret, pa su stoga, neosnovani suprotni navodi u žalbi Okružnog javnog tužioca koji se u suštini svode na drugačiju ocenu iskaza optuženog.

Nije sporno da je 28.08.2003. godine, u centru grada u ul. ____, oko 1,10 časova, došlo do eksplozije, u neposrednoj blizini ____. Međutim, ova činjenica u vezi sa ostalim utvrđenim činjenicama od strane prvostepenog suda ne predstavlja dokaz da je optuženi izvršio navedena krivična dela. Ta činjenica, kao i tvrdnje koje se ističu u žalbi Okružnog javnog tužioca, vezane za ponašanje optuženog i izgovaranje pojedinih rečenica u momentu kada svedok DD, prolazi pored optuženog i njegovog brata, mogu predstavljati samo osnov za takvu sumnju, ali ne siguran i pouzdan dokaz da je optuženi AA, izvršio krivična dela koja mu se optužnicom Okružnog javnog tužioca stavljaju na teret.

Pored toga, javni tužilac u žalbi ne ističe neke nove dokaze koji nisu bili predmet razmatranja u prvostepenom postupku, niti ukazuje na neke nove bitne momente. Naime, javni tužilac u žalbi, dosledno tezi koju zastupa od početka krivičnog postupka, ponavlja i tvrdi da je optuženi neovlašćeno nabavio, držao i nosio jednu ručnu odbrambenu bombu ruske proizvodnje tipa "F1" i izazvao eksploziju kojom je stvorio osećanje nesigurnosti kod građana, tako što je bombu aktivirao u neposrednoj blizini džamije u nameri ugrožavanja Ustavnog uređenja i bezbednosti Državne zajednice Srbije i Crne Gore, iznoseći sopstvenu ocenu istih činjenica i okolnosti, koje je prvostepeni sud imao u vidu i po nalaženju Vrhovnog suda pravilno ocenio.

Osnov za osuđujuću presudu može predstavljati samo niz činjenica koje su nesumnjivo utvrđene i međusobno čvrsto i logički povezane, tako da predstavljaju zatvoren krug, pri čemu upućuju na jedino mogući zaključak, da je upravo optuženi AA, izvršio radnje krivičnog dela za koje je optužen. Kako u konkretnom slučaju nije tako, na utvrđenom činjeničnom stanju se nije mogla zasnovati osuđujuća presuda, s obzirom da osnovana sumnja da je optuženi izvršio navedena krivična dela nije prerasla u izvesnost, prvostepeni sud je pravilno postupio kada je optuženog AA na osnovu člana 355. stav 1. tačka 3. ZKP, oslobodio optužbe za ova krivična dela, jer nije dokazano da ih je izvršio, pa se žalbeni navodi Okružnog javnog tužioca, pokazuju neosnovanim.

Iz izloženog, a na osnovu člana 391. stav 1. i člana 388. ZKP, odlučeno je kao u izreci presude.

Zapisničar, Predsednik veća

sudija,

Gordana Burlić, s.r. Janko Lazarević, s.r.

Za tačnost otpavka

an

